

Dziennik Urzędowy L 196

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

18 lipca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1099/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1100/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady otwierania kontyngentów taryfowych na surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji pochodzący z krajów najslabiej rozwiniętych oraz zarządzania tymi kontyngentami w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 oraz 2008/2009, a także szczegółowe zasady mające zastosowanie do przywozu produktów objętych pozycją taryfową 1701 pochodzących z krajów najslabiej rozwiniętych 3**

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1101/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007 11

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1102/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w miesiącu czerwcu 2006 r. niektórych sztuk żywego bydła w ramach kontyngentu taryfowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1241/2005 13

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/496/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego 14**

Porozumienie w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (SIOFA) 15

2006/497/WPZiB:

- ★ **Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa BiH/9/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie mianowania dowódcy sił UE dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie** 25

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1099/2006

z dnia 17 lipca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	096	42,0
	999	42,0
0707 00 05	052	115,6
	999	115,6
0709 90 70	052	84,3
	999	84,3
0805 50 10	052	61,1
	388	59,9
	524	54,3
	528	46,7
	999	55,5
0808 10 80	388	88,6
	400	101,4
	404	83,4
	508	88,1
	512	80,7
	524	45,3
	528	83,3
	720	68,8
	800	162,7
	804	99,4
999	90,2	
0808 20 50	388	90,4
	512	100,1
	528	93,9
	720	35,0
	999	79,9
0809 10 00	052	156,7
	999	156,7
0809 20 95	052	289,7
	400	373,1
	999	331,4
0809 30 10, 0809 30 90	052	124,8
	999	124,8
0809 40 05	052	60,3
	624	141,2
	999	100,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1100/2006

z dnia 17 lipca 2006 r.

ustanawiające szczegółowe zasady otwierania kontyngentów taryfowych na surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji pochodzący z krajów najsłabiej rozwiniętych oraz zarządzania tymi kontyngentami w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 oraz 2008/2009, a także szczegółowe zasady mające zastosowanie do przywozu produktów objętych pozycją taryfową 1701 pochodzących z krajów najsłabiej rozwiniętych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 6,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 4, art. 40 ust. 1 oraz art. 40 ust. 2 lit. f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 980/2005 przewiduje, że stawki celne określone we Wspólnej Taryfie Celnej na przywóz towarów objętych pozycją taryfową 1701, pochodzących z krajów, które zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia korzystają ze szczególnych ustaleń dotyczących krajów najsłabiej rozwiniętych, zostaną obniżone kolejno o 20 % z dniem 1 lipca 2006 r., o 50 % z dniem 1 lipca 2007 r., o 80 % z dniem 1 lipca 2008 r. i o 100 % z dniem 1 lipca 2009 r.
- (2) Na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 oraz art. 36 rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽³⁾ mogą zostać nałożone dodatkowe opłaty celne na przywóz przy spełnieniu określonych warunków. W ramach reformy wspólnego rynku w sektorze cukru przeprowadzono analizy określające prawdopodobne ilości przywozu cukru z krajów najsłabiej rozwiniętych na mocy art. 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 980/2005. W ramach tych ograniczeń ilościowych nie jest prawdopodobne, aby przywóz ten zakłócił rynek Wspólnoty. Dlatego też pełne stosowanie dodatkowych opłat celnych do takiego przywozu byłoby nieproporcjonalne i wszelkie dodatkowe opłaty celne powinny zostać obniżone proporcjonalnie do obniżek stawek celnych określonych we Wspólnej Taryfie Celnej przewidziane w tym samym artykule, zważywszy

w szczególności na cel, jakim jest zapewnienie bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynku dla takiego przywozu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 980/2005. Przywóz na mocy art. 12 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 980/2005 nie podlega dodatkowym opłatom celnym.

- (3) Artykuł 12 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 980/2005 stanowi, że do czasu całkowitego zawieszenia stosowania tych stawek Wspólnej Taryfy Celnej w każdym kolejnym roku gospodarczym otwarty zostanie ogólny bezcłowy kontyngent taryfowy na surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji, objęty kodem CN 1701 11 00, pochodzący z krajów najsłabiej rozwiniętych. Podstawy dla takiego kontyngentu bezcłowego zapewnia rozporządzenie Komisji (WE) nr 1381/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady otwierania kontyngentów taryfowych na surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji, pochodzący z krajów najmniej rozwiniętych, oraz zarządzania nimi na lata gospodarcze 2002/2003–2005/2006 ⁽⁴⁾; kontyngent będzie udostępniany do dnia 30 czerwca 2009 r. Kontyngent taryfowy na towary objęte kodem CN 1701 11 10 na rok gospodarczy 2006/2007 wynosi 149 214 ton ekwiwalentu cukru białego. W każdym następnym roku gospodarczym kontyngent ten będzie zwiększany o 15 % w stosunku do kontyngentu na poprzedni rok gospodarczy.
- (4) Otwieranie tych kontyngentów i zarządzanie nimi powinno być wykonywane w ramach wspólnego systemu wymiany handlowej ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 318/2006, w szczególności w odniesieniu do systemu składania wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz.
- (5) Ilości cukru surowego korzystającego z obniżonych stawek Wspólnej Taryfy Celnej lub z ogólnego bezcłowego kontyngentu taryfowego powinny być przywożone na warunkach zgodności z tradycyjnym zapotrzebowaniem państw członkowskich w zakresie rafinacji określonym w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (6) W celu zapewnienia odpowiednich cen surowego cukru trzcinowego wywożonego z krajów najmniej rozwiniętych do Wspólnoty, powinna zostać ustalona cena minimalna płacona przez rafinerie. Cena zakupu powinna odpowiadać przynajmniej cenie gwarantowanej, o której mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24.⁽⁴⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2002, str. 14.

- (7) Mają tu zastosowanie zasady ogólne dotyczące pozwoleń na przywóz, które zostały ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu zwrotów dla produktów rolnych⁽¹⁾, a także specjalne zasady szczegółowe mające zastosowanie w sektorze cukru ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 951/2006. W celu zarządzania przywozem i dla zapewnienia przestrzegania rocznych limitów, należy ustanowić szczegółowe zasady dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz cukru surowego.
- (8) Ponieważ ogólne bezcłowe kontyngenty taryfowe nie przewidują żadnego marginesu przekraczającego te ilości, stawka celna Wspólnej Taryfy Celnej obniżona na mocy art. 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 980/2005 powinna obejmować wszystkie ilości przywozu przekraczające ilość, na którą opiewa pozwolenie na przywóz. W celu uniknięcia nadmiaru cukru przywożonego do Wspólnoty z krajów najslabiej rozwiniętych konieczne są przepisy zapewniające faktyczne wykorzystanie przywożonego cukru do rafinacji przed końcem danego roku gospodarczego lub przed upływem określonego przez państwo członkowskie terminu.
- (9) Z uwagi na określone dla każdego z państw członkowskich tradycyjne zapotrzebowanie sektora rafinacji cukru oraz na potrzebę zachowania ścisłej kontroli nad przydzielaniem ilości przywożonego cukru, pożądane byłoby ograniczenie możliwości udzielania oraz przekazywania pozwoleń na przywóz wyłącznie do rafinerii przemysłowych.
- (10) Ponieważ rok gospodarczy 2006/2007 potrwa piętnaście miesięcy, a lata gospodarcze 2007/2008 i 2008/2009 potrwać od października danego roku do września następnego, należy odpowiednio dostosować wielkości rocznych kontyngentów taryfowych przewidzianych w art. 12 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 980/2005.
- (11) W celu przestrzegania ilości kontyngentów rocznych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 980/2005 państwa członkowskie powinny powiadamiać Komisję o ilościach przywożonego cukru surowego wyrażonych w ekwiwalencie cukru białego.
- (12) W celu skutecznego zarządzania przywozem państwa członkowskie powinny dokumentować odpowiednie dane i powiadamiać o nich Komisję.
- (13) Do celów kontroli wymagane jest sprawowanie nad przywozem dozoru przewidzianego w art. 308d rozporzą-

dzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

- (14) Przepisy dotyczące dowodu pochodzenia ustanowione w art. 67–97 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 wprowadzają definicję pojęcia pochodzenia produktów do celów ogólnych preferencji taryfowych.
- (15) Komitet Zarządzający ds. Cukru nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Ogólnych Preferencji Taryfowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia, na lata gospodarcze 2006/2007, 2007/2008 oraz 2008/2009:

- zasady otwierania ogólnych bezcłowych kontyngentów taryfowych na surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji, objęty kodem CN 1701 11 10, oraz zarządzania tymi kontyngentami przewidzianymi w art. 12 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 980/2005, a także
- zasady przywozu towarów objętych pozycją taryfową 1701 do celów art. 12 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 980/2005.

Artykuł 2

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- „rok gospodarczy” oznacza rok gospodarczy, określony w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, który rozpoczyna się 1 października i kończy 30 września następnego roku, z wyjątkiem roku gospodarczego 2006/2007 rozpoczynającego się dnia 1 lipca 2006 r. i trwającego do dnia 30 września 2007 r.;
- „rafineria przemysłowa” oznacza zakład produkcyjny:
 - którego wyłączną działalnością jest rafinacja surowego cukru trzcinowego pochodzącego z importu,

lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 410/2006 (Dz.U. L 71 z 10.3.2006, str. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

- który dokonał w roku gospodarczym 2004/2005 rafinacji surowego cukru trzcinowego pochodzącego z importu w ilości co najmniej 15 000 t;
- waga „*tel quel*” oznacza wagę cukru w stanie naturalnym.

Artykuł 3

1. Następujące ogólne bezcłowe kontyngenty taryfowe wyrażone jako ekwiwalent cukru białego zostają otwarte na przywóz surowego cukru trzcinowego przeznaczonego do rafinacji, objętego kodem CN 1701 11 10, pochodzącego z krajów korzystających zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 980/2005 ze szczególnych ustaleń dla krajów najsłabiej rozwiniętych:

- 192 113 ton w roku gospodarczym od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 września 2007 r.;
- 178 030,75 ton w roku gospodarczym od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r.;
- 148 001,25 ton w roku gospodarczym od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.;

Kontyngenty są oznaczone, odpowiednio, numerami porządkowymi 09.4360, 09.4361 oraz 09.4362.

Kontyngenty te zostają otwarte w pierwszym dniu danego roku gospodarczego i pozostają otwarte do ostatniego dnia tego roku gospodarczego.

Przywóz w ramach powyższych kontyngentów nie podlega żadnym cłom Wspólnej Taryfy Celnej ani żadnym dodatkowym opłatom celnym określonym w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i podlegającym art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

2. Dla wykraczającego poza kontyngent określony w ust. 1 przywozu towarów objętych pozycją taryfową 1701 pochodzących z krajów najsłabiej rozwiniętych, stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej oraz dodatkowe opłaty celne określone w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i podlegające art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006 zostaną obniżone zgodnie z art. 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 980/2005 o 20 % z dniem 1 lipca 2006 r., o 50 % z dniem 1 lipca 2007 r., o 80 % z dniem 1 lipca 2008 r., a z dniem 1 lipca 2009 r. – całkowicie zniesione.

Przywozom takim zostanie za każdym razem przypisany odpowiedni numer referencyjny zgodnie z okresem przywozu oraz wysokością zastosowanej obniżki.

Numery referencyjne i stawki celne WTC oraz dodatkowe opłaty celne są następujące:

- a) dla okresu przywozu od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. właściwy jest numer referencyjny 09.4370, zaś należna stawka celna wynosi 80 % stawek WTC i dodatkowych opłat celnych;
- b) dla okresu przywozu od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. właściwy jest numer referencyjny 09.4371, zaś należna stawka celna wynosi 50 % stawek WTC i dodatkowych opłat celnych;
- c) dla okresu przywozu od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. właściwy jest numer referencyjny 09.4372, zaś należna stawka celna wynosi 20 % stawek WTC i dodatkowych opłat celnych;
- d) dla okresu przywozu od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 września 2009 r. właściwy jest numer referencyjny 09.4373, zaś należna stawka celna wynosi 0 % stawek WTC i dodatkowych opłat celnych;

Powyższe numery referencyjne mają zastosowanie dla przywozu o nieograniczonej wielkości.

Artykuł 4

Przywóz określony w art. 3 ust. 1 i 2 wymaga pozwolenia na przywóz wydanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1291/2000 i rozporządzeniem (WE) nr 951/2006, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz przedkładane są właściwemu organowi w zainteresowanym państwie członkowskim przywozu.

2. W granicach, o których mowa w art. 6 ust. 2, wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji w ramach tradycyjnego zapotrzebowania, o którym mowa w art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, mogą być w danym roku gospodarczym przedkładane wyłącznie właściwym organom państw członkowskich, przez:

- rafinerie przemysłowe zainteresowanego państwa członkowskiego – do dnia 30 czerwca danego roku gospodarczego;
- rafinerie przemysłowe dowolnego państwa członkowskiego – począwszy od dnia 30 czerwca do końca danego roku gospodarczego.

3. W przypadku przywozu określonego w art. 3 ust. 1 wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz mogą być składane począwszy od pierwszego dnia roku gospodarczego do dnia ograniczenia wydawania pozwoleń na przywóz, o którym mowa w art. 6 ust. 2.

W przypadku przywozu określonego w art. 3 ust. 2 wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz mogą być składane począwszy od pierwszego dnia okresu przywozu, do którego się odnoszą.

4. Wnioski o pozwolenia na przywóz należy przedkładać jedynie właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany do celów podatku VAT.

5. Każdy wnioskodawca może złożyć tylko jeden wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz odpowiadający danemu numerowi porządkowemu w ciągu jednego tygodnia. Jeżeli w ciągu danego tygodnia wnioskodawca złoży więcej niż jeden wniosek odpowiadający danemu numerowi porządkowemu, wszystkie wnioski tego wnioskodawcy złożone w ciągu tego tygodnia i odpowiadające danemu numerowi porządkowemu zostają odrzucone, a wniesione w dniu złożenia wniosków zabezpieczenia zostają przejęte przez zainteresowane państwo członkowskie.

6. Wnioski o pozwolenie na przywóz muszą określać rok gospodarczy, do którego się odnoszą, oraz wyraźnie wskazywać, czy cukier jest przeznaczony do rafinacji czy też nie.

7. Do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz należy załączyć:

- a) dowód, że składający wniosek wniósł zabezpieczenie w wysokości 20 EUR na każdą tonę ilości cukru wskazanej w polu 17 wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz;
- b) oryginał pozwolenia na wywóz (zgodnego z modelem zamieszczonym w Załączniku) wydanego przez władze kraju wywozu korzystającego z preferencji, opiewające na ilość równą ilości wskazanej we wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz;
- c) w przypadku cukru do rafinacji, zatwierdzony podmiot gospodarczy zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 zobowiązany jest złożyć deklarację dokonania rafinacji danej ilości cukru przed końcem trzymiesięcznego okresu następującego po okresie, w którym kończy się ważność danego pozwolenia na przywóz;

d) zobowiązanie zatwierzonego podmiotu gospodarczego do zapewnienia ceny zakupu nie niższej od ceny gwarantowanej, o której mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, a także kopię wiążącego dokumentu transakcji podpisanego przez nabywcę i przez dostawcę.

Pozwolenie na wywóz wymienione w lit. b) można zastąpić kopią formularza A świadectwa pochodzenia uwierzytelnioną przez właściwe organy kraju wywozu korzystającego z preferencji, przewidzianą w art. 9 ust. 1.

8. Wniosek o pozwolenie na przywóz, a także wystawione pozwolenie, zawierają następujące elementy:

- a) w polu 8: kraj lub kraje pochodzenia (kraj lub kraje objęte szczególnymi ustaleniami dla krajów najsłabiej rozwiniętych, zgodnie z kolumną D załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 980/2005);
- b) w polach 17 i 18: ilość cukru wyrażona w ekwiwalencji cukru białego;
- c) w polu 20:

— w przypadku przywozu, o którym mowa w art. 3 ust. 1:

„Surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji, przywożony na podstawie art. 12 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 980/2005. Zamówienie nr ...”

(numer porządkowy właściwy dla danego roku gospodarczego, wskazany w art. 3 ust. 1)

(lub co najmniej jedna z równoznacznych formuł w jednym z języków urzędowych Wspólnoty),

— w przypadku przywozu, o którym mowa w art. 3 ust. 2:

„Cukier przywożony na podstawie art. 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 980/2005. Numer referencyjny ...”

(numer referencyjny właściwy dla danego okresu przywozu, wskazany w art. 3 ust. 2)

(lub co najmniej jedna z równoznacznych formuł w jednym z języków urzędowych Wspólnoty).

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie rejestrują składane wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji.

2. W przypadku gdy wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji złożone w danym roku gospodarczym w danym państwie członkowskim osiągną lub przekroczą poziom, o którym mowa w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, państwo członkowskie powiadamia Komisję o osiągnięciu poziomu tradycyjnego zapotrzebowania. W razie potrzeby państwo członkowskie określa wartość procentową przydziału proporcjonalnie do pozostałych ilości do podziału pomiędzy wszystkie wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji.

3. W przypadku gdy wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji złożone w danym roku gospodarczym w danym państwie członkowskim osiągną łączną ilość, o której mowa w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, państwa członkowskie są powiadamiane przez Komisję o wyczerpaniu limitu tradycyjnego zapotrzebowania na poziomie całej Wspólnoty.

Począwszy od daty powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, do końca danego roku gospodarczego, ograniczenie przewidziane w art. 5 ust. 2 przestaje mieć zastosowanie.

Artykuł 7

1. Najpóźniej w pierwszym dniu roboczym każdego tygodnia państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru surowego lub cukru białego (w razie potrzeby wyrażonych w ekwiwalencie cukru białego) objętych złożonymi w poprzednim tygodniu wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz po zastosowaniu wielkości procentowej przydziału przewidzianej w art. 6 ust. 2. Państwa członkowskie określają rok gospodarczy, do którego odnoszą się wnioski o pozwolenie na przywóz, ilości cukru według kraju pochodzenia i ośmiocyfrowego kodu CN oraz wyraźnie wskazane przeznaczenie cukru – do rafinacji lub inne. Podobnie Komisja jest również powiadamiana przez państwa członkowskie w przypadku, gdy nie złożono żadnych wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz. W przypadku ilości, o których Komisja nie została uprzednio poinformowana, pozwolenie na przywóz nie może być wydane.

2. Co tydzień Komisja opracowuje podsumowanie ilości, w odniesieniu do których przedłożono wnioski o pozwolenie na przywóz.

3. W odniesieniu do ogólnych bezcłowych kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 3 ust. 1, kiedy złożone wnioski o pozwolenie na przywóz przekraczają łącznie kontyngent bieżącego roku gospodarczego, Komisja określa wartość procentową przydziału proporcjonalnie do pozostałych ilości do podziału pomiędzy państwa członkowskie z uwzględnieniem wszystkich wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz, powiadamiając państwa członkowskie o osiągnięciu maksymalnej ilości danego kontyngentu i o wstrzymaniu rozpatrywania kolejnych wniosków o pozwolenie na przywóz.

4. W przypadku gdy tygodniowe podsumowanie, o którym mowa w ust. 2, wykaże pozostałe dostępne ilości cukru, dla których poprzednio osiągnięta została maksymalna ilość, Komisja powiadamia państwa członkowskie, że maksymalna ilość nie została w dalszym ciągu osiągnięta.

Artykuł 8

1. Pozwolenia wydaje się w trzecim dniu roboczym następującym po powiadomieniu, o którym mowa w art. 7 ust. 1. Przy określaniu ilości zostanie uwzględnione ograniczenie ustalone przez Komisję zgodnie z art. 7 ust. 3.

2. W przypadku przywozu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, pozwolenia na przywóz ważne są do końca roku gospodarczego, do którego się odnoszą.

W przypadku przywozu, o którym mowa w art. 3 ust. 2, pozwolenia na przywóz ważne są do końca okresu przywozu, do którego się odnoszą.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru, na jakie opiewają pozwolenia na przywóz wystawione w minionym tygodniu, z uwzględnieniem kraju pochodzenia oraz wyraźnie wskazanym przeznaczeniem cukru – do rafinacji lub innym.

4. W przypadku przekazania pozwolenia na przywóz zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 posiadacz pozwolenia w trybie natychmiastowym powiadamia właściwy organ w państwie członkowskim, które wydało oryginał pozwolenia.

5. W przypadku zwrócenia organowi wydającemu pozwolenia na przywóz cukru nieprzeznaczonego do rafinacji, w drodze odstępowania od art. 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000:

- a) jeśli zwrot nastąpi w ciągu pierwszych sześćdziesięciu dni jego ważności, nabyte zabezpieczenie zostaje obniżone o 80 %;
- b) jeśli zwrot pozwolenia nastąpi między sześćdziesiątym pierwszym dniem jego ważności a piętnastym dniem od wygaśnięcia jego ważności zgodnie z ust. 2, nabyte zabezpieczenie zostaje obniżone o 50 %.

6. Państwa członkowskie informują jednocześnie Komisję o ilościach, na które pozwolenia zostały zwrócone od dnia poprzedniego przekazania informacji w tej sprawie. Ilości, na które opiewały pozwolenia zwrócone zgodnie z ust. 5, mogą być przyznane ponownie.

Artykuł 9

1. W celu udowodnienia statusu pochodzenia przywozu objętego kontyngentem określonym w art. 3 ust. 1 i 2 przedstawia się formularz A świadectwa pochodzenia wydany zgodnie z art. 67–97 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

2. Niezależnie od dowodu pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, podczas przywozu organom celnym przedłożony zostanie dodatkowy dokument, zawierający:

a) numer seryjny formularza A świadectwa pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz nazwę kraju korzystającego z preferencji, w którym został on wydany;

b) odpowiednio:

zdanie „Nr porządkowy ... – rozporządzenie (WE) nr 1100/2006”

(tzn. numer porządkowy właściwy dla danego roku gospodarczego, wskazany w art. 3 ust. 1)

lub

zdanie „Nr referencyjny ... – rozporządzenie (WE) nr 1100/2006”

(tzn. numer referencyjny właściwy dla danego okresu przywozu, wskazany w art. 3 ust. 2)

(lub co najmniej jedna z równoznacznych formuł w jednym z języków urzędowych Wspólnoty);

c) datę załadunku cukru w kraju wywozu korzystającym z preferencji i rok gospodarczy, do którego odnosi się dokonywana dostawa;

d) ośmiocyfrowy kod CN cukru.

3. Strona zainteresowana przedstawia właściwemu organowi w państwie członkowskim dopuszczającym do swobodnego obrotu, gdy jest to wymagane do celów przynajmniej ilościowej kontroli, kopię dokumentu dodatkowego określonego w ust. 2 zawierającą informacje dotyczące operacji przywozu, w szczególności wskazany stopień polaryzacji i faktycznie przywiezione ilości według wagi *tel quel*.

4. W przypadkach przekazania pozwoleń na przywóz zgodnie z art. 8 ust. 4, państwo członkowskie zbiera wypełnione formularze A świadectw pochodzenia i przesyła kopie tych świadectw państwu członkowskiemu, które pierwotnie wydało pozwolenie na przywóz.

Artykuł 10

1. Każde państwo członkowskie prowadzi dokumentację ilości cukru surowego i cukru białego faktycznie przywiezionego na podstawie pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 9 ust. 1, w odpowiednich przypadkach przeliczając ilości cukru surowego na ekwiwalent cukru białego na podstawie wskazanego stopnia polaryzacji, stosując metodę określoną w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

2. Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 stawka celna Wspólnej Taryfy Celnej obniżona zgodnie z art. 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 980/2005 i stosowana w dniu dopuszczenia do swobodnego obrotu ma zastosowanie do wszystkich ilości przywozu cukru białego według wagi *tel quel* lub cukru surowego przeliczonego na ekwiwalent cukru białego po przekroczeniu ilości wykazanych w pozwoleniu na przywóz określonym w art. 5.

3. Przedsiębiorstwo, które występowało o pozwolenie na przywóz cukru przeznaczonego do rafinacji, przedstawi, przed upływem trzech miesięcy od terminu dokonania rafinacji zgodnie z art. 5 ust. 7 lit. c), zadowalające dowody dokonania rafinacji państwu członkowskiemu, które wystawiło pozwolenie.

4. Z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej, w przypadku niedokonania rafinacji w wyznaczonym terminie przedsiębiorstwo występujące o pozwolenie musi zapłacić kwotę 500 EUR za każdą niepoddaną rafinacji tonę cukru.

Artykuł 11

Państwa członkowskie określone w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przekazują Komisji:

a) przed końcem każdego miesiąca, ilości przywiezionego w ciągu trzech poprzednich miesięcy cukru według wagi *tel quel* oraz w ekwiwalencie cukru białego;

b) przed 1 marca, za poprzedni rok gospodarczy:

i) całkowitą ilość rzeczywiście przywiezionego w ciągu roku gospodarczego cukru:

— w postaci cukru do rafinacji, według wagi *tel quel* i wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego,

— w postaci cukru nieprzeznaczonego do rafinacji, według wagi *tel quel* i wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego;

ii) ilości cukru rzeczywiście poddanego rafinacji, według wagi *tel quel* i wyrażone w ekwiwalencie cukru białego.

Artykuł 12

1. Powiadomienia, o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 6 oraz art. 11, przekazywane są drogą elektroniczną, zgodnie z formatem przewidzianym przez Komisję dla państw członkowskich.

2. Na prośbę Komisji państwa członkowskie przekazują jej szczegółowe informacje dotyczące ilości cukru dopuszczonych do swobodnego obrotu w ramach preferencyjnych ustaleń taryfowych w ciągu poszczególnych miesięcy, zgodnie z art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Wzór pozwolenia na wywóz, o którym mowa w art. 5 ust. 7 lit. b)

1. Eksporter (nazwa, pełny adres, kraj)	ORYGINAŁ	2. Nr	
	3. Rok gospodarczy lub okres dostawy		
4. Importer (nazwa, pełny adres, kraj) (nieobowiązkowe)	POZWOLENIE NA WYWÓZ CUKIER		
5. Miejsce i data załadunku – środek transportu (nieobowiązkowe)	6. Kraj pochodzenia	7. Kraj przeznaczenia	
	8. Informacje dodatkowe		
9. Opis towarów		10. Kod CN (8-znakowy)	11. Ilość (kg)
12. Poświadczenie przez właściwy organ			
13. Właściwy organ (nazwa, pełny adres, kraj)	Miejscowość: dnia:		
	(podpis)	(pieczętka)	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1101/2006**z dnia 17 lipca 2006 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007 zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1002/2006 ⁽³⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006 w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 36.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 18 lipca 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	31,46	1,85
1701 11 90 ⁽¹⁾	31,46	5,80
1701 12 10 ⁽¹⁾	31,46	1,71
1701 12 90 ⁽¹⁾	31,46	5,37
1701 91 00 ⁽²⁾	36,94	6,76
1701 99 10 ⁽²⁾	36,94	3,26
1701 99 90 ⁽²⁾	36,94	3,26
1702 90 99 ⁽³⁾	0,37	0,30

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1102/2006**z dnia 17 lipca 2006 r.****ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w miesiącu czerwcu 2006 r. niektórych sztuk żywego bydła w ramach kontyngentu taryfowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1241/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1241/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania kontyngentu taryfowego na niektóre sztuki żywego bydła pochodzącego z Rumunii, przewidzianego w decyzji Rady 2003/18/WE ⁽²⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1241/2005 ustalił na 46 000 liczbę pogłowia żywego bydła, pochodzącego z Rumunii, jaką można importować na warunkach specjalnych w okresie od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.

- (2) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1241/2005 przewiduje możliwość zmniejszenia wnioskowanych ilości. Złożone wnioski dotyczą ilości globalnych, przekraczających ilości, jakie są dostępne. W tych warunkach i w trosce o zapewnienie sprawiedliwego podziału dostępnej ilości należy proporcjonalnie zmniejszyć wnioskowane ilości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Każdy wniosek o wydanie pozwoleń na przywóz, złożony z tytułu art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1241/2005, uwzględnia się do wysokości 7,664 % wnioskowanych ilości.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 38.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 6 lipca 2006 r.

w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego

(2006/496/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota posiada kompetencje w zakresie przyjmowania środków ochrony i zarządzania zasobami rybołówstwa oraz jest upoważniona do zawierania porozumień z państwami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi.
- (2) Wspólnota jest Umawiającą się Stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, która wymaga od wszystkich członków społeczności międzynarodowej współpracy w działaniu na rzecz ochrony i zarządzania biologicznymi zasobami mórz.
- (3) Wspólnota i jej państwa członkowskie ratyfikowały Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi oraz zasobami rybnymi masowo migrującymi.
- (4) Piąta konferencja międzyrządowa stron zainteresowanych przyszłym Porozumieniem w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego przedstawiła projekt porozumienia.

- (5) Wspólnota poławia zasoby rybne na przedmiotowym obszarze i w interesie Wspólnoty leży odegranie skutecznej roli we wprowadzaniu porozumienia w życie. Konieczne jest zatem podpisanie porozumienia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Podpisanie Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem decyzji Rady w sprawie zawarcia wspomnianego porozumienia.

Tekst porozumienia zostaje dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby(osób) umocowanej(-ych) do podpisania porozumienia w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jego zawarcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lipca 2006 r.

W imieniu Rady
P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący

TŁUMACZENIE

POROZUMIENIE W SPRAWIE POŁOWÓW NA POŁUDNIOWYM OBSZARZE OCEANU INDYJSKIEGO (SIOFA)

UMAWIAJCE SIĘ STRONY,

KIERUJĄC SIĘ WSPÓLNYM INTERESEM W ZAKRESIE właściwego zarządzania, długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów połowowych na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego, i pragnąc dalszej realizacji swoich celów na drodze międzynarodowej współpracy,

MAJĄC NA UWADZE, że wody państw nadbrzeżnych podlegające jurysdykcji krajowej zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. i ogólnymi zasadami prawa międzynarodowego, w ramach których wykonują one swoje suwerenne prawa do celów badania, eksploatacji, ochrony i zarządzania zasobami połowowymi oraz ochrony żywych zasobów morskich, na które dokonywanie połowów ma wpływ,

ODWOŁUJĄC SIĘ DO ODPOWIEDNIICH POSTANOWIEŃ Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi oraz zasobami rybnymi masowo migrującymi z dnia 4 grudnia 1995 r., Porozumienia o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z 24 listopada 1993 r., oraz biorąc pod uwagę Kodeks Odpowiedzialnego Rybołówstwa przyjęty na 28. Sesji Konferencji Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych dnia 31 października 1995 r.,

ODWOŁUJĄC SIĘ RÓWNIEŻ do artykułu 17 Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi oraz zasobami rybnymi masowo migrującymi z 1995 r., oraz do potrzeby państw niebędących Umawiającymi się Stronami niniejszego Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego zastosowania środków ochrony i zarządzania przyjętych na jego mocy, i nieprzyznawania statkom pływającym pod ich banderą zezwolenia na prowadzenie działalności połowowej niezgodnej z ochroną i zrównoważonym wykorzystaniem zasobów połowowych, do których ma zastosowanie niniejsze porozumienie,

UZNAJĄC ekonomiczne i geograficzne uwarunkowania i szczególne wymagania państw rozwijających się, w szczególności najsłabiej rozwiniętych z nich oraz małych, wyspiarskich krajów rozwijających się i ich wspólnot nadbrzeżnych, dotyczące sprawiedliwej korzyści z zasobów połowowych,

PRAGNĄC współpracy z państwami nadbrzeżnymi oraz z innymi państwami, organizacjami i jednostkami połowowymi posiadającymi żywotny interes w zapewnieniu zasobom połowowym południowego obszaru Oceanu Indyjskiego zgodnych środków ochrony i zarządzania,

MAJĄC NA UWADZE, że osiągnięcie powyższego przyczyni się do realizacji sprawiedliwego i słusznego porządku ekonomicznego w interesie całej ludzkości, zwłaszcza szczególnych interesów i potrzeb państw rozwijających się, w szczególności najsłabiej rozwiniętych z nich oraz małych, wyspiarskich krajów rozwijających się,

W PRZEKONANIU, że podpisanie wielostronnego porozumienia o długotrwałej ochronie i zrównoważonym wykorzystywaniu zasobów połowowych na wodach podlegających jurysdykcji krajowej na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego najlepiej służyłoby realizacji tych celów,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Definicje**

Do celów niniejszego porozumienia:

- a) „Konwencja z 1982 r.” oznacza Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.;
- b) „Porozumienie z 1995 r.” oznacza Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszą-

cych się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi oraz zasobami rybnymi masowo migrującymi z dnia 4 grudnia 1995 r.;

- c) „obszar” oznacza obszar, do którego ma zastosowanie niniejsze porozumienie, zgodnie z artykułem 3;
- d) „Kodeks postępowania” oznacza Kodeks Odpowiedzialnego Rybołówstwa przyjęty na 28 Sesji Konferencji Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych dnia 31 października 1995 r.;

- e) „Umawiająca się Strona” oznacza państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej, które zgodziły się na przyjęcie zobowiązań w ramach niniejszego porozumienia i dla których niniejsze porozumienie ma moc obowiązującą;
- f) „zasoby połowowe” oznaczają zasoby ryb, mięczaki, skorupiaki i inne gatunki osiadłe na tym obszarze, lecz z wyłączeniem:
- i) gatunków osiadłych podlegających jurysdykcji państw nadbrzeżnych w zakresie rybołówstwa, zgodnie z artykułem 77 ustęp 4 Konwencji z 1982 r.; oraz
- ii) gatunki o wysokiej migracji wymienione w załączniku I do Konwencji z 1982 r.;
- g) „połowy” oznaczają:
- i) rzeczywiste lub zamierzone poszukiwanie, złowienie, przejścia lub zebranie zasobów połowowych;
- ii) angażowanie się we wszelkie działania, które z racjonalnego punktu widzenia mogą skutkować lokalizowaniem, łowieniem, przejmowaniem lub odławianiem zasobów połowowych w każdym celu, włącznie z badaniami naukowymi;
- iii) umiejscawianie, poszukiwanie lub odzyskiwanie urządzeń powodujących koncentrację zasobów połowowych lub powiązanego sprzętu włącznie z radiolaterniami;
- iv) wszelkie działania na morzu wspomagające lub przygotowawcze dla działalności określonej w niniejszej definicji, z wyjątkiem działań w nagłych wypadkach związanych ze zdrowiem i bezpieczeństwem członków załogi lub bezpieczeństwem statku; lub
- v) użycie statku powietrznego w odniesieniu do działania określonego w niniejszej definicji, z wyjątkiem lotów ratunkowych związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem członków załogi lub bezpieczeństwem statku;
- h) „jednostka połowowa” oznacza jednostkę połowową określoną w artykule 1 ustęp 3 Porozumienia z 1995 r.;
- i) „statek rybacki” oznacza każdy statek użyty lub przeznaczony do użycia w celach połowowych, włącznie ze statkami macierzystymi i wszelkimi innymi statkami bezpośrednio zaangażowanymi w takie operacje połowowe, oraz statki biorące udział w przeladunku;
- j) „obywatele” oznaczają zarówno osoby fizyczne, jak i prawne;
- k) „regionalna organizacja integracji gospodarczej” oznacza regionalną organizację integracji gospodarczej, na rzecz której państwa członkowskie przekazały kompetencję

w sprawach objętych niniejszym porozumieniem, w tym prawo do podejmowania decyzji wiążących państwa członkowskie w zakresie tych spraw;

- l) „przeladunek” oznacza rozładunek całości lub części zasobów połowowych z pokładu statku rybackiego na inny statek rybacki na morzu lub w porcie.

Artykuł 2

Cele

Celem niniejszego porozumienia jest zapewnienie długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów połowowych na przedmiotowym obszarze poprzez współpracę między Umawiającymi się Stronami, oraz wspieranie zrównoważonego rozwoju rybołówstwa na tym obszarze, biorąc pod uwagę potrzeby państw rozwijających się graniczących z obszarem, które są Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia, w szczególności najstabiliej rozwiniętych z nich oraz małych, wspiarskich krajów rozwijających się.

Artykuł 3

Obszar obowiązywania porozumienia

1. Niniejsze porozumienie ma zastosowanie do obszaru ograniczonego linią łączącą następujące punkty wzdłuż równoleżników szerokości geograficznej i południków długości geograficznej, z wyjątkiem wód podlegających jurysdykcji krajowej:

Rozpoczynając się od wybrzeża kontynentu afrykańskiego na poziomie równoleżnika 39° szerokości geograficznej północnej; następnie biegnąc w kierunku wschodnim wzdłuż tego równoleżnika do punktu jego przecięcia z południkiem 65° długości geograficznej wschodniej; następnie biegnąc w kierunku południowym wzdłuż tego południka do punktu jego przecięcia z równikiem; następnie biegnąc w kierunku wschodnim wzdłuż równika do punktu jego przecięcia z południkiem 80° długości geograficznej wschodniej; następnie biegnąc w kierunku południowym wzdłuż tego południka do punktu jego przecięcia z równoleżnikiem 20° szerokości geograficznej południowej; następnie biegnąc w kierunku wschodnim wzdłuż tego równoleżnika do linii wybrzeża kontynentu australijskiego; następnie biegnąc w kierunku południowym, a następnie wschodnim wzdłuż wybrzeża Australii do punktu jego przecięcia z południkiem 120° długości geograficznej wschodniej; następnie biegnąc w kierunku południowym wzdłuż tego południka do punktu jego przecięcia z równoleżnikiem 55° szerokości geograficznej południowej; następnie biegnąc w kierunku zachodnim wzdłuż tego równoleżnika do punktu jego przecięcia z południkiem 80° długości geograficznej wschodniej; następnie biegnąc w kierunku północnym wzdłuż tego południka do punktu jego przecięcia z równoleżnikiem 45° szerokości geograficznej południowej; następnie biegnąc w kierunku zachodnim wzdłuż tego równoleżnika do punktu jego przecięcia z południkiem 30° długości geograficznej wschodniej; następnie biegnąc w kierunku północnym wzdłuż tego południka do wybrzeża kontynentu afrykańskiego.

2. Kiedy do celów niniejszego porozumienia konieczne będzie określenie pozycji na powierzchni Ziemi punktu, linii lub obszaru, pozycja ta powinna być określona przez odniesienie do Międzynarodowego Ziemińskiego Układu Odniesienia zarządzanego przez Międzynarodową Służbę Ruchu Obrotowego Ziemi, która dla praktycznych celów jest zasadniczo równoważna z globalnym geocentrycznym układem odniesienia 1984 (WGS 84).

Artykuł 4

Ogólne zasady

Dla realizacji zadania współpracy zgodnie z Konwencją 1982 r. i prawem międzynarodowym, Umawiające się Strony stosują, w szczególności, następujące zasady:

- a) należy przyjąć środki, oparte o najlepsze dostępne dowody naukowe, w celu zapewnienia długoterminowej ochrony zasobów połowowych, biorąc pod uwagę zrównoważone wykorzystanie tych zasobów i wprowadzając podejście ekosystemowe do zarządzania nimi;
- b) należy przyjąć środki w celu zapewnienia, że poziom działalności połowowej jest współmierny do zrównoważonego wykorzystania zasobów połowowych;
- c) należy przyjąć ostrożne podejście zgodnie z Kodeksem postępowania i Porozumieniem z 1995 r., przy czym brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków ochrony i zarządzania;
- d) zasobami połowowymi zarządza się w taki sposób, aby były one utrzymywane na poziomach zapewniających maksymalny, zrównoważony pozysk, a uszczuplone zasoby połowowe były odbudowane do wspomnianych poziomów;
- e) praktyki połowowe i środki zarządzania muszą w należyty sposób uwzględniać potrzebę minimalizowania szkodliwego wpływu działalności połowowej na środowisko morskie;
- f) należy chronić bioróżnorodność środowiska morskiego; oraz
- g) w pełni uznaje się szczególne wymagania państw rozwijających się, graniczących z obszarem, które są Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia, w szczególności najsłabiej rozwiniętych z nich oraz małych, wyspiarskich krajów rozwijających się.

Artykuł 5

Spotkanie Stron

1. Umawiające się Strony spotykają się okresowo w celu rozważenia spraw związanych z realizacją niniejszego porozumienia i podjęcia wszelkich decyzji z nim związanych.
2. O ile Strony nie zdecydowały inaczej, zwyczajne Spotkanie Stron ma miejsce co najmniej raz w roku, na ile to praktycznie możliwe równoległe ze spotkaniami Komisji Rybołówstwa Południowo-Zachodniego Oceanu Indyjskiego. Umawiające się Strony mogą również odbywać spotkania nadzwyczajne, jeżeli uznają to za konieczne.
3. Spotkanie Stron przyjmuje i zmienia, w drodze konsensusu, swój regulamin oraz regulaminy swoich organów pomocniczych.

4. Na swoim pierwszym spotkaniu Umawiające się Strony rozważają przyjęcie budżetu mającego sfinansować przeprowadzenie Spotkania Stron oraz wykonywanie jego zadań i towarzyszących rozporządzeń finansowych. Rozporządzenia finansowe ustalają kryteria regulujące określenie kwoty udziału każdej z Umawiających się Stron w budżecie, przy należyтым uwzględnieniu statusu ekonomicznego Umawiających się Stron, którymi są kraje rozwijające się, w szczególności najsłabiej rozwinięte z nich oraz małe, wyspiarskie kraje rozwijające się, oraz zapewniające, że odpowiedni udział w budżecie pokrywają Umawiające się Strony, które czerpią korzyści z połowów na przedmiotowym obszarze.

Artykuł 6

Zadania Spotkania Stron

1. Spotkanie Stron:
 - a) weryfikuje stan zasobów połowowych, w tym ich obfitość i poziom eksploatacji;
 - b) wspiera i, odpowiednio, koordynuje konieczne badania naukowe dotyczące zasobów połowowych i rozproszonych zasobów rybnych występujących na wodach podlegających jurysdykcji krajowej sąsiadujących z przedmiotowym obszarem, w tym ilości odrzuconych oraz wpływu działalności połowowej na środowisko morskie;
 - c) ocenia wpływ połowów na zasoby połowowe i na środowisko morskie, biorąc pod uwagę charakterystyki oceanograficzne i środowiskowe przedmiotowego obszaru, inną działalność człowieka i czynniki środowiskowe;
 - d) formułuje i przyjmuje środki ochrony i zarządzania w celu zapewnienia długoterminowej trwałości zasobów połowowych, biorąc pod uwagę potrzebę ochrony bioróżnorodności mórz, oparte o najlepsze dostępne dowody naukowe;
 - e) przyjmuje ogólnie zalecane międzynarodowe minimalne normy w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia operacji połowowych;
 - f) ustanawia zasady gromadzenia i weryfikacji danych naukowych i statystycznych, oraz przedkładania, publikacji, rozpowszechniania i wykorzystywania takich danych;
 - g) wspiera współpracę i koordynację między Umawiającymi się Stronami w celu zapewnienia, że środki ochrony i zarządzania rozproszonymi zasobami rybnymi występującymi na wodach podlegających jurysdykcji krajowej sąsiadujących z przedmiotowym obszarem oraz środki przyjęte przez Spotkanie Stron w sprawie zasobów połowowych są zgodne;

- h) ustanawia zasady i procedury monitorowania, kontroli i nadzoru działalności połowowej w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Spotkanie Stron, w tym w odpowiednich przypadkach system weryfikacji obejmujący monitorowanie i obserwację statków, oraz zasady dotyczące wejścia na pokład i dokonywania inspekcji statków dokonujących połowów na przedmiotowym obszarze;
- i) rozwija i monitoruje środki w celu zapobiegania, powstrzymywania i eliminowania nielegalnych, niezarejestrowanych i nieuregulowanych połowów;
- j) zgodnie z prawem międzynarodowym i z wszelkimi mającymi zastosowanie dokumentami, zwraca uwagę jakichkolwiek państw niebędących Umawiającymi się Stronami na wszelkie działania szkodzące realizacji celów niniejszego porozumienia;
- k) ustanawia kryteria i zasady regulujące uczestnictwo w połowach; oraz
- l) wykonuje wszelkie inne zadania i funkcje konieczne do osiągnięcia celów niniejszego porozumienia.

2. Określając kryteria uczestnictwa w połowach, w tym przydział ogólnego dopuszczalnego połowu bądź ogólnego poziomu nakładu połowowego, Umawiające się Strony uwzględniają między innymi zasady międzynarodowe, takie jak te, które znajdują się w Porozumieniu a 1995 r.

3. Przy zastosowaniu postanowień ustępu 2, Umawiające się Strony mogą między innymi:

- a) określać przydziały kontyngentu rocznego lub ograniczenia nakładu połowowego dla Umawiających się Stron;
- b) przydzielać ilości połowowe do celów eksploracyjnych oraz badań naukowych; oraz
- c) w razie potrzeby uchylać wielkości dopuszczalne połowów w odniesieniu do państw niebędących Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia.

4. Spotkanie Stron, z zastrzeżeniem uzgodnionych zasad, dokonuje przeglądu przydzielonych kontyngentów, ograniczeń nakładów połowowych oraz udziału w wielkościach dopuszczalnych połowów Umawiających się Stron, biorąc między innymi pod uwagę informacje w sprawie wprowadzania w życie przez Umawiające się Strony i państwa niebędących Umawiającymi się Stronami środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Spotkanie Stron.

Artykuł 7

Organy pomocnicze

1. Spotkanie Stron tworzy stały Komitet Naukowy, który spotyka się, o ile Spotkanie Stron nie postanowi inaczej, co najmniej raz w roku, i najlepiej przed Spotkaniem Stron, zgodnie z następującymi postanowieniami:

a) zadania Komitet Naukowy są następujące:

- i) przeprowadzanie oceny naukowej zasobów połowowych oraz wpływu połowów na środowisko morskie, biorąc pod uwagę charakterystyki oceanograficzne i środowiskowe przedmiotowego obszaru oraz wyniki odpowiednich badań naukowych;
- ii) popieranie i promocja współpracy w badaniach naukowych zmierzających do pogłębiania wiedzy o stanie zasobów połowowych;
- iii) udzielanie porad naukowych i zaleceń Spotkaniu Stron w celu opracowania środków ochrony i zarządzania określonych w artykule 6 ustęp 1 litera d);
- iv) udzielanie porad naukowych i zaleceń Spotkaniu Stron w celu opracowania środków ochrony i zarządzania określonych w artykule 6 ustęp 1 litera d);
- v) udzielanie porad naukowych i zaleceń Spotkaniu Stron w sprawie właściwych standardów i wzoru zbierania i wymiany danych dotyczących rybołówstwa; oraz
- vi) wszelkie inne zadania naukowe, o których Spotkanie Stron może zdecydować;

b) podczas opracowywania porad i zaleceń Komitet Naukowy ma na względzie pracę Komisji Rybołówstwa Południowo – Zachodniego Oceanu Indyjskiego oraz innych odpowiednich organizacji badawczych i regionalnych organizacji zarządzających rybołówstwem.

2. Gdy środki określone w artykule 6 zostaną podjęte, Spotkanie Stron tworzy Komitet Zgodności w celu sprawdzenia wprowadzania tych środków w życie i zgodności z nimi. Komitet Zgodności spotyka się, wspólnie ze Spotkaniem Stron, zgodnie z harmonogramem przewidzianym w regulaminie oraz składa sprawozdanie, doradza i przedstawia zalecenia Spotkaniu Stron.

3. Spotkanie Stron może również powołać takie tymczasowe, specjalne lub stałe komitety do analizowania i sporządzania sprawozdań na temat kwestii powiązanych z wprowadzaniem w życie celów niniejszego porozumienia, oraz grupy robocze do analizowania i opracowywania zaleceń powiązanych z konkretnymi problemami technicznymi.

Artykuł 8**Podejmowanie decyzji**

1. O ile niniejsze porozumienie nie stanowi inaczej, decyzje Spotkania Stron i ich organów pomocniczych w kwestiach przedmiotowych podejmowane są w drodze konsensusu przez obecne Umawiające się Strony, gdzie konsensus oznacza brak formalnego sprzeciwu wobec przyjęcia decyzji. Kwestia, czy dana sprawa jest kwestią przedmiotową, traktowana jest jako kwestia przedmiotowa.

2. Decyzje w sprawach innych niż określone w ustępie 1 podejmowane są zwykłą większością głosów Umawiających się Stron, obecnych i głosujących.

3. Decyzje przyjęte przez Spotkanie Stron są wiążące dla wszystkich Umawiających się Stron.

Artykuł 9**Sekretariat**

Spotkanie Stron ustala warunki prowadzenia obsługi sekretariatu, lub decyduje o powołaniu sekretariatu wykonującego następujące zadania:

- a) wprowadzanie w życie i koordynacja postanowień administracyjnych niniejszego porozumienia, w tym opracowanie i rozpowszechnienie oficjalnego sprawozdania ze Spotkania Stron;
- b) sporządzanie pełnego sprawozdania z obrad Spotkania Stron i ich organów pomocniczych, jak również pełnego archiwum wszelkich innych dokumentów urzędowych powiązanych z wprowadzaniem w życie niniejszego porozumienia; oraz
- c) wszelkie inne zadania, o których Spotkanie Stron może zdecydować.

Artykuł 10**Zobowiązania Umawiającej się Strony**

1. Każda z Umawiających się Stron w odniesieniu do swoich działań na przedmiotowym obszarze:

- a) niezwłocznie wprowadza w życie niniejsze rozporządzenie oraz wszelkie środki ochrony, zarządzania oraz inne środki lub sprawy uzgodnione przez Spotkanie Stron;
- b) podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia skuteczności środków przyjętych przez Spotkanie Stron;
- c) gromadzi i prowadzi wymianę danych naukowych, technicznych i statystycznych w odniesieniu do zasobów połowowych i zapewnia aby:

- i) gromadzone dane były wystarczająco szczegółowe dla ułatwienia efektywnej oceny zasobów, oraz aby były dostarczane terminowo w celu spełnienia wymogów ustalonych w zasadach przyjętych przez Spotkanie Stron;

- ii) podjęto właściwe środki weryfikacji dokładności takich danych;

- iii) corocznie dostarczano takie statystyczne, biologiczne i inne dane i informacje, jakich Spotkanie Stron może wymagać; oraz

- iv) dostarczano, w wymaganych odstępach czasu, informacje w sprawie kroków podjętych dla wprowadzenia w życie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Spotkanie Stron.

2. Każda z Umawiających się Stron udostępnia Spotkaniu Stron sprawozdanie z wprowadzania w życie środków zgodności, włącznie z nakładaniem sankcji za wszelkie naruszenia, przyjęte zgodnie z niniejszym artykułem i, w przypadku państw nadbrzeżnych, które są Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia, w zakresie środków ochrony i zarządzania podjętych w odniesieniu do rozproszonych zasobów rybnych występujących na wodach podlegających jurysdykcji krajowej sąsiadujących z przedmiotowym obszarem.

3. Bez uszczerbku dla pierwszeństwa odpowiedzialności państwa bandery, każda z Umawiających się Stron podejmuje środki, w możliwie najszerszym zakresie, lub współpracuje w celu zapewnienia, że jej obywatele i statki rybackie stanowiące własność lub obsługiwane przez jej obywateli dokonujących połowów na przedmiotowym obszarze, są zgodne z postanowieniami niniejszego porozumienia oraz ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Spotkanie Stron.

4. Każda z Umawiających się Stron bada, w możliwie najszerszym zakresie, na wniosek każdej innej Umawiającej się Strony dysponującej stosownymi informacjami, każde domniemanie poważne naruszenie przez jej obywateli lub statki rybackie stanowiące własność lub obsługiwane przez jej obywateli, w rozumieniu Porozumienia z 1995 r., postanowień niniejszego porozumienia lub jakichkolwiek środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Spotkanie Stron. Odpowiedź zawierająca szczegóły jakiegokolwiek działania podjętego lub zaproponowanego w związku z domniemanym naruszeniem przekazywana jest wszystkim Umawiającym się Stronom tak szybko jak jest to praktykowane, i w każdym przypadku w ciągu dwóch miesięcy od takiego wniosku. Sprawozdanie dotyczące wyników dochodzenia przekazywane jest Spotkaniu Stron w chwili zakończenia dochodzenia.

Artykuł 11

Obowiązki państwa bandery

1. Każda z Umawiających się Stron podejmuje takie środki, jakie mogą być niezbędne dla zapewnienia, że:
 - a) statki pływające pod jej banderą dokonujące połowów na przedmiotowym obszarze są zgodne ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Spotkanie Stron, oraz że nie angażują się w żadne działania podważające skuteczność takich środków;
 - b) statki pływające pod jej banderą nie prowadzą nielegalnych połowów na wodach podlegających jurysdykcji krajowej sąsiadujących z przedmiotowym obszarem; oraz
 - c) rozwija i wprowadza w życie satelitarny system monitorowania statków rybackich pływających pod jej banderą i dokonujących połowów na przedmiotowym obszarze.
2. Żadna z Umawiających się Stron nie zezwoli jakiegokolwiek statkowi rybackiemu mającemu prawo do pływania pod jej banderą, aby używano go do połowów na przedmiotowym obszarze, chyba że został upoważniony do użycia go w tym celu przez właściwy organ lub władze tej Umawiającej się Strony.
3. Każda z Umawiających się Stron:
 - a) zezwala na wykorzystanie statków pływających pod jej banderą do dokonywania połowów na wodach podlegających jurysdykcji krajowej tylko w przypadku, gdy jest zdolna do skutecznego wykonywania swoich zobowiązań w odniesieniu do takich statków na mocy niniejszego porozumienia i zgodnie z prawem międzynarodowym;
 - b) sporządza krajowy rejestr statków rybackich uprawnionych do pływania pod jej banderą oraz do poławiania zasobów połowowych, oraz zapewnia, że w odniesieniu do wszystkich takich statków taka informacja określona przez Spotkanie Stron zostanie wprowadzona do rejestru. Umawiające się Strony wymieniają informacje zgodnie z takimi procedurami uzgodnionymi przez Spotkanie Stron;
 - c) zgodnie z zasadami określonymi przez Spotkanie Stron udostępnia każdemu corocznemu Spotkaniu Stron sprawozdanie z jej działalności połowowej na przedmiotowym obszarze;
 - d) gromadzi i dzieli się terminowo pełnymi i dokładnymi danymi dotyczącymi działalności połowowej statków pływających pod jej banderą dokonujących połowów na przedmiotowym obszarze, w szczególności pozycji statku, zatrzymanego na pokładzie połowu, ilości odrzuconych oraz nakładów połowowych, w odpowiednich przypadkach przy

zachowaniu poufności danych odnoszących się do stosowania odpowiedniego ustawodawstwa krajowego; oraz

- e) bada, w możliwie najszerszym zakresie, na wniosek każdej innej Umawiającej się Strony dysponującej stosownymi informacjami, każde domniemane poważne naruszenie przez statki rybackie pływające pod jej banderą, w rozumieniu Porozumienia z 1995 r., postanowień niniejszego porozumienia lub jakichkolwiek środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Spotkanie Stron. Odpowiedź zawierająca szczegóły jakiegokolwiek działania podjętego lub zaproponowanego w związku z domniemanym naruszeniem przekazywana jest wszystkim Umawiającym się Stronom tak szybko jak jest to praktykowane, i w każdym przypadku w ciągu dwóch (2) miesięcy od takiego wniosku. Sprawozdanie dotyczące wyników dochodzenia przekazywane jest Spotkaniu Stron w chwili zakończenia dochodzenia.

Artykuł 12

Obowiązki państwa portu

1. Środki podejmowane przez państwo portu będące Umawiającą się Stroną zgodnie z niniejszym porozumieniem w pełni uwzględniają prawa i obowiązki państwa portu do podejmowania środków, zgodnie z prawem międzynarodowym, w celu wspierania skuteczności subregionalnych, regionalnych i globalnych środków ochrony i zarządzania. Stosując takie środki państwo portu będące Umawiającą się Stroną nie dyskryminuje formalnie ani faktycznie statków rybackich żadnego z państw.
2. Każde państwo portu będące Umawiającą się Stroną:
 - a) zgodnie ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Spotkanie Stron, dokonuje, między innymi, kontroli dokumentów, narzędzi połowowych oraz połowu na pokładzie statków rybackich, gdy statki te znajdują się z własnej woli w jego portach lub jego oddalonych od brzegu terminalach;
 - b) zabrania wyładunku, przeładunku bądź usług dostawczych w odniesieniu do statków rybackich, chyba że okaże się, że połów ryb znajdujących się na pokładzie statku został dokonany w sposób zgodny ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Spotkanie Stron; oraz
 - c) udziela pomocy państwom bandery będącym Umawiającymi się Stronami, w takim stopniu, jak tylko jest to racjonalnie osiągalne i zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym, kiedy statek rybacki znajduje się z własnej woli w ich portach lub ich oddalonych od brzegu terminalach i państwo bandery statku prosi je o udzielenie pomocy w celu zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszego porozumienia oraz ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Spotkanie Stron;

3. W przypadku gdy państwo portu będące Umawiającą się Stroną uznaje, że statek innej Umawiającej się Strony korzystający z jego portów lub oddalonych od brzegu terminali naruszyło postanowienie niniejszego porozumienia bądź środek ochrony i zarządzania przyjęty przez Spotkanie Stron, państwo portu zgłasza powyższe zainteresowanemu państwu bandery oraz Spotkaniu Stron. Państwo portu będące Umawiającą się Stroną przedstawia państwu bandery i Spotkaniu Stron pełną dokumentację sprawy, włącznie z wszelkimi zapisami inspekcji.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają wpływu na korzystanie przez Umawiające się Strony z ich suwerenności w odniesieniu do portów na ich terytorium zgodnie z prawem międzynarodowym.

Artykuł 13

Szczególne wymogi państw rozwijających się

1. Umawiające się Strony w pełni uznają szczególne wymogi państw rozwijających się graniczących z przedmiotowym obszarem, w szczególności najsłabiej rozwiniętych z nich oraz małych, wyspiarskich krajów rozwijających się, w odniesieniu do ochrony i zarządzania zasobami połowowymi oraz rozwoju tych zasobów.

2. Umawiające się Strony uznają w szczególności:

- a) wrażliwość państw rozwijających się graniczących z obszarem, w szczególności najsłabiej rozwiniętych z nich oraz małych, wyspiarskich krajów rozwijających się, które są uzależnione od wykorzystania zasobów połowowych, w tym spełniania potrzeb pokarmowych ich ludności lub jej części;
- b) potrzebę uniknięcia negatywnych wpływów oraz zapewnienie dostępu do łowisk rybakom utrzymującym się z połowów, łowiącym na małą skalę i, rybakom-rzemieślnikom; oraz
- c) konieczność zapewnienia, że środki ochrony i zarządzania przyjęte przez Spotkanie Stron nie powodują przeniesienia, bezpośrednio lub pośrednio, nieproporcjonalnego obciążenia związanego z działaniami ochrony na państwa rozwijające się graniczące z obszarem, w szczególności najsłabiej rozwinięte z nich oraz małe, wyspiarskie kraje rozwijające się.

3. Współpraca Umawiających się Stron w ramach postanowień niniejszego porozumienia poprzez inne subregionalne lub regionalne organizacje związane z zarządzaniem zasobami połowowymi powinna obejmować działania mające na celu:

- a) zwiększanie zdolności państw rozwijających się graniczących z obszarem, w szczególności najsłabiej rozwiniętych z nich oraz małych, wyspiarskich krajów rozwijających się do ochrony i zarządzania zasobami połowowymi oraz rozwijania własnego rybołówstwa dla takich zasobów; oraz

- b) pomoc państwom rozwijającym się graniczącym z obszarem, w szczególności najsłabiej rozwiniętym z nich oraz małym, wyspiarskim krajom rozwijającym się umożliwiającą im uczestniczenie w połowach takich zasobów, włącznie z ułatwianiem dostępu zgodnie z niniejszym porozumieniem.

4. Współpraca z państwami rozwijającymi się graniczącymi z obszarem, w szczególności najsłabiej rozwiniętymi z nich oraz małymi, wyspiarskimi krajami rozwijającymi się do celów wymienionych w niniejszym artykule obejmuje pomoc finansową, pomoc odnoszącą się do rozwoju zasobów ludzkich, pomoc techniczną, transfer technologii oraz działania skierowane bezpośrednio na:

- a) lepszą ochronę i zarządzanie zasobami połowowymi i rozproszonymi zasobami rybnymi występującymi na wodach podlegających jurysdykcji krajowej sąsiadujących z przedmiotowym obszarem poprzez gromadzenie, zgłaszanie, weryfikację, wymianę i analizę danych dotyczących rybołówstwa oraz informacji pokrewnych;
- b) sprawniejsze zbieranie i zarządzanie informacjami na temat wpływu działalności połowowej na środowisko morskie;
- c) ocenę zasobów i badania naukowe;
- d) monitorowanie, kontrolę, nadzór, zgodność i stosowanie, włącznie ze szkoleniami i polepszaniem wydajności na szczeblu lokalnym, rozwój i finansowanie krajowych i regionalnych programów obserwacyjnych oraz dostęp do technologii; oraz
- e) udział w Spotkaniu Stron i spotkaniach ich organów pomocniczych, jak również w rozstrzyganiu sporów.

Artykuł 14

Przejrzystość

1. Umawiające się Strony popierają przejrzystość w procesie podejmowania decyzji i innych działaniach prowadzonych w ramach niniejszego porozumienia.

2. Państwa nadbrzeżne sąsiadujące z przedmiotowym obszarem, których wody podlegają jurysdykcji krajowej, niebędące Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia, mają prawo uczestniczyć jako obserwatorzy w Spotkaniu Stron i spotkaniach ich organów pomocniczych.

3. Państwa niebędące Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia mają prawo uczestniczyć jako obserwatorzy w Spotkaniu Stron i spotkaniach ich organów pomocniczych.

4. Organizacje międzyrządowe zainteresowane sprawami wiążącymi się z wprowadzaniem w życie niniejszego porozumienia, w szczególności Organizacja ds. Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych, Komisja Rybołówstwa Południowo-Zachodniego Oceanu Indyjskiego oraz regionalne organizacje zarządzające rybołówstwem, których kompetencje obejmują wody na pełnym morzu sąsiadujące z przedmiotowym obszarem, mają prawo uczestniczyć jako obserwatorzy w Spotkaniu Stron i spotkaniach ich organów pomocniczych.

5. Przedstawicielom organizacji pozarządowych zainteresowanym sprawami wiążącymi się z wprowadzaniem w życie niniejszego porozumienia umożliwia się uczestnictwo w Spotkaniu Stron i spotkaniach ich organów pomocniczych jako obserwatorom lub w innej roli zgodnie z ustaleniami Spotkania Stron. Regulamin Spotkania Stron i ich organów pomocniczych przewiduje tego rodzaju udział. Procedury nie są nadmiernie restrykcyjne w tym względzie.

6. Obserwatorzy uzyskają niezwłoczny dostęp do ważnych informacji zgodnych z regulaminem i z wymogami poufności przyjętymi przez Spotkanie Stron.

Artykuł 15

Jednostki połowowe

1. Po wejściu w życie niniejszego porozumienia każda jednostka połowowa, której statki dokonywały połowów lub zamierzają dokonywać połowów na przedmiotowym obszarze, mogą, w formie dokumentu pisemnego złożonego Przewodniczącemu Spotkania Stron, zgodnie z procedurą ustanowioną przez Spotkanie Stron, wyrazić swoje mocne zobowiązanie do pozostania związaną warunkami niniejszego porozumienia. Takie zobowiązanie staje się skuteczne po trzydziestu (30) dniach od daty otrzymania dokumentu. Każda taka jednostka połowowa może wycofać takie zobowiązanie w drodze pisemnego zawiadomienia skierowanego do przewodniczącego Spotkania Stron. Powiadomienie o wycofaniu się staje się skuteczne po dziewięćdziesięciu (90) dniach od daty jego otrzymania przez przewodniczącego Spotkania Stron.

2. Jednostka połowowa, która wyraziła zobowiązanie do pozostania związaną warunkami niniejszego porozumienia, może uczestniczyć w Spotkaniu Stron i ich organów pomocniczych i brać udział w podejmowaniu decyzji zgodnie z regulaminem przyjętym przez Spotkanie Stron. Artykuły 1 do 18 oraz 20 ustęp 2 stosują się, *mutatis mutandis*, do takiej jednostki połowowej.

Artykuł 16

Współpraca z innymi organizacjami

Umawiające się Strony, działając wspólnie w ramach niniejszego porozumienia, współpracują z innymi międzynarodowymi organizacjami rybołówstwa i powiązanymi organizacjami

w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w szczególności z Komisją Rybołówstwa Południowo-Zachodniego Oceanu Indyjskiego i każdą inną regionalną organizacją zarządzającą rybołówstwem, których kompetencje obejmują wody na pełnym morzu sąsiadujące z przedmiotowym obszarem.

Artykuł 17

Państwa niebędące Umawiającymi się Stronami

1. Umawiające się Strony podejmują środki zgodne z niniejszym porozumieniem, Porozumieniem z 1995 r. i z prawem międzynarodowym w celu powstrzymania działań statków pływających pod banderami państw niebędących Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia, które utrudniają efektywne wykonanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Spotkanie Stron oraz realizację celów niniejszego porozumienia.

2. Umawiające się Strony dokonują wymiany informacji na temat działań statków rybackich pływających pod banderami państw niebędących Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia, które są zaangażowane w operacje połowowe na przedmiotowym obszarze.

3. Umawiające się Strony zwrócą uwagę każdego państwa niebędącego Umawiającą się Stroną niniejszego porozumienia na wszelkie działania podejmowane przez jego obywateli lub statki pływające pod jego banderą, które zdaniam Umawiającej się Strony utrudniają efektywne wykonanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Spotkanie Stron oraz realizację celów niniejszego porozumienia.

4. Umawiające się Strony, indywidualnie lub wspólnie, proszą państwa niebędące Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia, których statki dokonują połowów na przedmiotowym obszarze, o pełną współpracę we wprowadzaniu w życie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Spotkanie Stron w celu zapewnienia, że te środki będą stosowane w odniesieniu do całej działalności połowowej na przedmiotowym obszarze. Państwa niebędące Umawiającymi się Stronami niniejszego porozumienia, które podejmują taką współpracę, korzystają z uczestnictwa w połowach wspólnie do ich zaangażowania w przestrzeganie postanowień i ich sprawozdania z przestrzegania środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do odpowiednich zasobów połowowych.

Artykuł 18

Dobra wiara i nadużycie prawa

Każda Umawiająca się Strona wypełnia w dobrej wierze zobowiązania przyjęte w ramach niniejszego porozumienia oraz wykonuje prawa uznane w ramach niniejszego porozumienia w sposób niestanowiący nadużycia prawa.

Artykuł 19

Związek z innymi porozumieniami

Niniejsze porozumienie nie zmienia praw i zobowiązań państw, które wynikają z Konwencji z 1982 r. lub z Porozumienia z 1995 r.

Artykuł 20

Interpretacja i rozstrzygnięcie sporów

1. Umawiające się Strony dokładają wszelkich starań w celu polubownego rozstrzygnięcia sporów. Na żądanie jakiegokolwiek Umawiającej się Strony spór może zostać poddany wiążącej decyzji zgodnie z procedurami rozstrzygnięcia sporów przewidzianymi w części XV sekcja II Konwencji z 1982 r. lub, kiedy spór dotyczy jednego lub więcej rozproszonych zasobów rybnych, zgodnie z procedurami ustanowionymi w części VIII Porozumienia z 1995 r. Odpowiednia część Konwencji z 1982 r. oraz Porozumienia z 1995 r. stosuje się bez względu na to czy strony sporu są również stronami jednego z tych dokumentów.

2. W przypadku gdy spór dotyczy jednostki połowowej, która wyraziła zobowiązanie do pozostania związaną warunkami niniejszego porozumienia, i nie może być rozstrzygnięty polubownie, zostaje on, na żądanie jakiegokolwiek strony sporu, poddany ostatecznemu i wiążącemu arbitrażowi zgodnie z odpowiednimi zasadami Stałego Trybunału Arbitrażowego.

Artykuł 21

Zmiany

1. Każda z Umawiających się Stron może zaproponować zmianę porozumienia przez przedstawienie depozytariuszowi tekstu proponowanej zmiany na co najmniej sześćdziesiąt (60) dni przed zwyczajnym Spotkaniem Stron. Depozytariusz niezwłocznie przekazuje kopię tego tekstu innym Umawiającym się Stronom.

2. Zmiany porozumienia przyjmowane będą w drodze konsensusu wszystkich Umawiających się Stron.

3. Zmiany porozumienia wchodzi w życie dziewięćdziesiąt (90) dni po tym jak wszystkie Umawiające się Strony, które miały taki status w czasie zatwierdzania zmian, złożyły swoje dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia takich zmian u depozytariusza.

Artykuł 22

Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie i zatwierdzenie

1. Niniejsze porozumienie zostaje otwarte do podpisu przez:

a) państwa i regionalne organizacje integracji gospodarczej uczestniczące w konsultacjach międzyrządowych w sprawie Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego; oraz

b) jakiegokolwiek inne państwo sprawujące jurysdykcję nad wodami sąsiadującymi z przedmiotowym obszarem;

i pozostaje otwarte do podpisu przez dwanaście (12) miesięcy od (daty otwarcia do podpisu).

2. Niniejsze porozumienie podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez sygnatariuszy.

3. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia zostają złożone depozytariuszowi.

Artykuł 23

Przystąpienie

1. Niniejsze porozumienie zostaje otwarte do przystąpienia, po jego zamknięciu do podpisu, dla jakiegokolwiek państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej określonych w artykule 22 ustęp 1, oraz dla jakiegokolwiek innego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej zainteresowanych podjęciem działalności połowowej w odniesieniu do zasobów połowowych.

2. Dokumenty przystąpienia zostają złożone u depozytariusza.

Artykuł 24

Wejście w życie

1. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie sześćdziesiąt (60) dni po dacie otrzymania przez depozytariusza czwartego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, z których co najmniej dwa zostały złożone przez państwo nadbrzeżne graniczące z obszarem.

2. Dla każdego sygnatariusza, który ratyfikuje, przyjmuje lub zatwierdza niniejsze porozumienie po jego wejściu w życie, niniejsze porozumienie wchodzi w życie trzydzieści (30) dni po dacie złożenia jego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

3. W stosunku do każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, które przystępuje do niniejszego porozumienia po jego wejściu w życie, niniejsze porozumienie wchodzi w życie trzydzieści (30) dni po dacie złożenia jego dokumentu przystąpienia.

*Artykuł 25***Depozytariusz**

1. Dyrektor Generalny Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych jest depozytariuszem niniejszego porozumienia oraz wszelkich jego zmian. Depozytariusz przekazuje poświadczone kopie niniejszego porozumienia każdemu sygnatariuszowi niniejszego porozumienia i dokonuje rejestracji niniejszego porozumienia u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych zgodnie z art. 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

2. Depozytariusz informuje każdego sygnatariusza niniejszego porozumienia o podpisaniu dokumentów ratyfikacji, przystąpienia, przyjęcia i zatwierdzenia, złożonych zgodnie z artykułami 22 i 23 oraz o dacie wejścia w życie porozumienia zgodnie z artykułem 24.

*Artykuł 26***Wycofanie się**

Każda Umawiająca się Strona może wycofać się z niniejszego porozumienia w każdej chwili po upływie dwóch lat od daty jego wejścia w życie w odniesieniu do tej Umawiającej się Strony, poprzez pisemne powiadomienie o takim wycofaniu się skierowane do depozytariusza, który niezwłocznie informuje wszystkie Umawiające się Strony o takim wycofaniu się. Powiadomienie o wycofaniu się nabiera mocy prawnej po dziewięćdziesięciu (90) dniach od daty otrzymania go przez depozytariusza.

*Artykuł 27***Wygaśnięcie**

Niniejsze porozumienie automatycznie wygasa jeżeli lub gdy, w wyniku wycofywania się, liczba Umawiających się Stron zmniejszy się do mniej niż trzech.

*Artykuł 28***Zastrzeżenia**

1. Ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie niniejszego porozumienia mogą stać się przedmiotem zastrzeżeń, które stają się skuteczne dopiero po jednogłównym przyjęciu przez wszystkie Umawiające się Strony niniejszego porozumienia. Depozytariusz niezwłocznie powiadamia wszystkie Umawiające się Strony o jakimkolwiek zastrzeżeniu. Umawiające się Strony, które nie udzieliły odpowiedzi w terminie trzech (3) miesięcy od daty powiadomienia uważa się za akceptujące zastrzeżenie. W przypadku braku takiego przyjęcia państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej wnoszące zastrzeżenie nie staje się Umawiającą się Stroną niniejszego porozumienia.

2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody, aby państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej występująca w imieniu państwa wniosły zastrzeżenie w związku z członkostwem, które zostało uzyskane z tytułu posiadania terytoriów i sąsiadujących obszarów morskich podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji terytorialnej i morskiej.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani odpowiednio upoważnieni przez swoje rządy pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod tekstem niniejszego porozumienia.

SPORZĄDZONO w ..., dnia ..., ... w językach angielskim i francuskim, przy czym obydwa teksty są na równi autentyczne.

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA BiH/9/2006

z dnia 27 czerwca 2006 r.

w sprawie mianowania dowódcy sił UE dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie

(2006/497/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2004/570/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 6 wspólnego działania 2004/570/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPB) do podjęcia dalszych decyzji w sprawie wyznaczenia dowódcy sił UE.
- (2) Zgodnie z decyzją KPB BiH/6/2005, generał dywizji Gian Marco CHIARINI został mianowany dowódcą sił UE dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.
- (3) Dowódca operacji UE zalecił mianowanie kontradmirała Hansa-Jochena WITTHAUERA nowym dowódcą sił UE dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.
- (4) Komitet Wojskowy UE poparł tę nominację.
- (5) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wykonaniu decyzji

i działań Unii Europejskiej, które mają wpływ na kwestie obronne.

- (6) Na posiedzeniu w Kopenhadze w dniach 12–13 grudnia 2002 r. Rada Europejska przyjęła deklarację stwierdzającą, że uzgodnienia „Berlin plus” i ich wykonanie dotyczą wyłącznie tych państw członkowskich UE, które są również członkami NATO albo stronami „Partnerstwa dla Pokoju” i które wskutek tego zawarły z NATO dwustronne umowy dotyczące bezpieczeństwa,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Kontradmirał Hans-Jochen WITTHAUER zostaje niniejszym mianowany dowódcą sił UE dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dnia 5 grudnia 2006 roku.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 czerwca 2006 r.

*W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa*

F.J. KUGLITSCH

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 28.7.2004, str. 10.